

HET HOTEL BELLE VUE BRITANNIA TE OOSTENDE

In de reeks voorname hotels willen we het in deze uitgave hebben over het bekende «Belle Vue Britannia» dat gelegen is op de Albert I Promenade

Vier generaties lang reeds wordt het hotel uitgebaat door de Oostendse familie Barat-Vandendriesche.

Naast Die Prince en het recent opgetrokken «Andromeda hotel» is de «Belle Vue Britannia» het enige hotel op de Oostendse zeedijk dat ons nog rest, als stille getuigenis aan de vele grote luxe hotels of palaces die naast elkaar oprezen en dat beeld bepaalden van wat ooit de beroemdste zeedijk was van Europa.

De Belle Vue Britannia is evenwel niet alleen een stille getuigenis van een glorieus verleden doch tevens een volledig gemoderniseerd en dynamisch gerund hotel dat ook vandaag nog een zeer grote rol speelt in de toeristische industrie aan onze kust. Een hotel ook dat de hoogste kwalificatie bekam van het Commissariaat voor Toerisme.

Het is het laatste hotel dat met zijn authentieke naam bewaard is gebleven op de zeedijk en dit dankzij de hoteliersfamilie Vandendriesche.

Met de huidige zaakvoerder Yves Charles Vandendriesche togen we op zoek naar de geschiedenis van dit Oostendse hotel.

Van Beau Rivage tot Belle Vue

Vier generaties hoteliersfamilie, of van de Beau Rivage tot de Belle Vue. De Beau Rivage was inderdaad het eerste hotel dat door Yves Vandendriesche zijn grootvader langs moederszijde zou geëxploiteerd worden. Wanneer precies is ons niet bekend. De man heette Louis Barat. Het was in ieder geval volop in de tijd van la belle époque.

Oostende was het zomercentrum van Europa. De geliefde pleisterplaats gedurende de maanden juli en augustus van vooraanstaande politici, kunstenaars, verrijkte zakenlui, ambitieuze ondernemers, industriëlen, Zuidamerikaanse miljardairs, Russische en Oostenrijkse hertogen, prinses van Portugal, Zweden, Spanje, Nederland en Engeland. Deze elite gaf elkaar op welbepaalde data en volgens de seizoenen, afspraak in kuuroorden als Nice, Monte Carlo, Wiesbaden, Baden-Baden, Badgastein, Biarritz, Luchon, Trouville, Deauville en Oostende. Tijdens la belle époque was Oostende ten andere de meest gerenommeerde badplaats van Europa en dit dankzij de aanwezigheid van een koning. Hij heette Leopold II.

Het Hotel Belle Vue met er naast de villa Britannia.

Voor al die gasten was een groot aantal indrukwekkende luxe-hotels gebouwd op de Oostendse zeedijk, zo ook de Beau Rivage en de Belle Vue. Naast die hotels stonden de imposante villa's bewoond door aristokraten.

Zo'n villa, namelijk Villa Britannia zou later deel uitmaken van het hotel Belle Vue. Ze stond rechts van de Belle Vue, vandaar later de naam Belle Vue Britannia. Rechts van de Belle Vue op de hoek van de Albert I Promenade en de Oosthelling bevond zich het hotel Royale Belge. Pas in 1938 zouden de Belle Vue en de Britannia één hotelcomplex worden.

In opvolging van zijn vader Louis, die gehuwd was met een zekere Louise Galley was het George Barat die vanaf ongeveer 1890 de Belle Vue ging uitbaten. Een tijd waarin er nog geen stromend water bestond. Men zag dan ook het hotelpersoneel dat overtalrijk aanwezig was in de palaces voortdurend af en aan lopen met vers of vuil, koud of warm water. Elektrische verlichting bestond er evenmin, zodat de kamers verlicht werden met kaarsen die men in het hotel kon kopen en die aan de klanten ook werden aangerekend.

George Barat maakte samen met zijn echtgenote en hun drie kinderen het hoogtepunt mee van la belle époque.

In de Oostendse haven lagen er jachten met namen als Frasquita, Britannia, Shamrock, Cambria en de Alberta van

Leopold II. Dat laatste was een jacht met een lengte van 83 meter. Er waren receptiezuilen aan boord alsook een groot eet-salon. De bemanning was van Engelse nationaliteit en bestond uit zestig koppen die onder bevel stonden van een zekere Fraser.

In het Kursaal en het theater waren de grootste vedettes ter wereld te zien zoals de zangeres Lina Cavalieri en de tenor Enrico Caruso.

De Sjah van Perzië Mozaffer-et-Din kwam drie jaar na elkaar naar Oostende en er werden iedere dag feesten, banketten, of galaoptredens gegeven. Wellingtonrenbaan stroomde iedere dag vol volk en de zeedijk leek een echt modesalon.

Het was ook de tijd van de dure meisjes van plezier zoals Liane de Pougy, Maud d'Amuseaux, Cléo de Mérode en Blanche d'Atigny. Ook zij, de ongekroonde koninginnen van de nacht logeerden in Oostende als dure prooien voor aristokraten, dandy's, gentlemen enz...

De automobiel verdrong steeds intenser het paard en de koets, de cinema was uitgevonden enz ...

De gasten die naar Oostende kwamen deden dat niet voor een week of een weekend maar voor één maand, of voor twee. De toeristen reisden dan ook met tal van koffers en vaak met hun dienstpersoneel bestaande uit een kindermid en chauffeur. Voor dat dienstpersoneel waren er speciale kamertjes op de zolders

van de hotels voorzien. De hotels waren open van begin juli tot eind augustus, later van Pasen tot einde september. De rest van het jaar werden er onderhoudswerken uitgevoerd en in het najaar trok de hoteliersfamilie vaak zelf op reis naar Nice of Cannes. Het hotel bleef achter met gesloten deuren en dichtgetimmerde luiken wat de zeedijk in het winterhalfjaar een erg verlaten en doodse aanblik gaf.

Van Barat tot Vandendriesche

Op het gelijkvloers van de Belle Vue bevonden zich links en rechts van de ingang deur twee privaat uitgebate winkeltjes. Men verkocht er ondermeer souvenirs. Het restaurant van het hotel was toen gelegen in één van de drie bij het hotel horende panden aan de Oosthelling. De drie panden heetten Villa Werly, Villa des Thermes en Villa Ostria.

Op het moment dat Raymond Barat, zoon van George zijn carrière als hotelier wou aanvatten brak echter de wereldoorlog uit. De kuuroorden werden verlaten en Europa vocht een absurde oorlog uit.

Ook voor de familie Barat zou die oorlog een vreselijk drama met zich meebrengen. Raymond die aan de hoteliersschool van Lausanne had gestudeerd vóór de oorlog en door zijn vader was aangeduid als zijn opvolger, zou sterven aan een ziekte opgedaan tijdens die oorlog.

Later zou Yvonne Barat beslissen om de taak van haar broer op zich te nemen. Zij zou samen met haar man Louis Vandendriesche het hotel uitbaten. Dat betekende meteen een nieuwe episode in deze hotelgeschiedenis. Naast Barat die steeds de naam van de stichter zal blijven, werd nu ook de naam Vandendriesche verbonden aan de Oostendse hotelhistoriek.

Louis Vandendriesche die eigenlijk doctor in de Wijsbegeerte en de Letteren was, ontpopte zich al snel tot een talentvol hotelier en ook in de beroepsvereniging voor de hoteliers zou hij heel actief worden.

Het toerisme had terug zijn elan van vroeger verkregen en in 1938 besloten Louis Vandendriesche en zijn echtgenote Yvonne Barat, om de naast hun hotel staande grote villa Britannia aan te kopen en van de twee gebouwen één groot en modern gebouw te maken. Toen alles klaar was brak echter de Tweede Wereldoorlog uit. De gasten in het hotel waren soldaten in plaats van toeristen. Eerst het Belgisch leger, daarna de bezetter. De familie Vandendriesche die naar Brussel geëvacueerd was vernam daar op zeker moment dat hun hotel door de Duitsers met de grond gelijk was gemaakt. De Duitsers die een herhaling van 1914-1918

De hotels die we aantreffen op de zeedijk tussen het Kursaal en de havengeul waren de Royale Belge, de Britannia, Grand Hotel, Littoral, Alexandra, Exelsior, Hermitage, Hotel d'Angleterre, Miramar, Beau Site, Majestic, Dauphin en later Osborne.

met de Vindictive vreesden, hadden het hotel gesloopt, om zodoende een bredere schiethoek te hebben naar de haven toe voor hun kanonnen die opgesteld waren op de plaats van het afgebroken kursaal.

De verslagenheid van de familie Vandendriesche was groot. Hun nieuwe hotel in puin, het was vreselijk.

Een nieuw hotel

Na de Tweede Wereldoorlog en dan meer bepaald in 1946 werd Louis Vandendriesche verkozen als PVV-schepen van de stad Oostende. De oorlog was voorbij, het puin werd opgeruimd en er dienden nieuwe gebouwen gezet. Langzaam maar zeker zou ook het toerisme terug ontluiken. De kust met zijn zee, zijn strand, zijn badplaats bleef een grote troef. Samen met zijn echtgenote besloot Louis om de Belle Vue en de Britannia te laten herbouwen. En op 11 juli 1952, in hetzelfde jaar waarop Louis Vandendriesche PVV-burgemeester werd van Oostende deed een moderne Belle Vue Britannia haar deuren terug open voor de toeristen. Een nieuw toeristisch tijdperk was aan gebroken. De ouverture viel ten andere samen met de opening van de speelzaal van het Casino-Kursaal.

Intussen had ook Yves Charles Vandendriesche die in 1930 geboren werd zijn studies aan de hoteliersschool in Oostende; toen nog ondergebracht in de Koninklijke Stallingen in de Koninginnenlaan volbracht.

Door zijn ouders opgeleid en samen met hen, werd Yves de nieuwe hotelier van de Belle Vue Britannia. Zijn vader stond

vooral in voor de public-relations, zijn moeder voor de boekhouding en hijzelf werkte achter de schermen zoals hij ons vertelde.

Yves Vandendriesche huwde met Marie Louise Rubben en heeft vier kinderen, één dochter Sabine en drie zonen, Jean Louis, Thierry en Bernard.

Na een prachtige bloeiperiode van het toerisme werd ook de Belle Vue Britannia geconfronteerd met stijgende kosten, een nieuwe sociale evolutie in het toerisme en de knellende crisis. Er werd zodoende overgeschakeld op kamers met ontbijt. Het restaurant van het hotel werd afgeschaft. Maar er werd voortdurend gemoderniseerd. Dubbele beglazing, vernieuwing en uitbreiding van sanitair, moderne hotelkamers enz...

cw.